

REAALI POISS

WWW.REAL.EDU.EE/ajaveeb/rp/ | TALLINNA REALKOOLI AJALEHT

Selles numbris:

Uus õpetaja (lk 4-5)

Tegus abiturient (lk 8)

Uurimistöö jääknähud...
(lk 6-7)

Omalooming (lk 10)

Söögi-eri (lk 11-13)

Kultuuriuudised (lk 14)

Väike maja (lk 15)

Neljapäeval, 7. novembril toimus Realkooli aulas põhikooli korraldatud tuluõhtu. Sellest saad lähemalt lugeda lk 14.

Tere!

Ma ei tea, kuidas teiega lood on, aga iga kord, kui minu äratuskell mind armutult kell 6.10 voodist välja ajab, tunnen tohutut ebameeldivust ja abitust antud olukorra suhtes. Koolile lähenedes antud sümptomid süvenevad, tavaliselt tuikava peavalu näol. Olukorra teeb täiuslikuks kunstiklassis pea vastu aknalauda ära löömine. Tõenäoliselt tooks mõningast leevendust õhtuti varem magama minemine, kuid nii lihtsat teed pidi minna on praktiliselt võimatu. Olgu põhjuseks siis motivatsioonipuudus, ajanappus või liigsed kohustused. Aga aitab pessimismist! Kohvi hind on viie aasta madalaim! Eks meil kõigil ole raske: õhtud on pikad, päevad lühikesed ja kontrolltööd liigagi keerulised. Kui vaadata sügavale enda sisse ning püüda olla aus, tuleb nentida, et õppimine on tegelikult võrdlemisi meeldiv tegevus. Kõlab vanalt ja kulunult, aga uskuge mind, iga päev millegi uue teadasaamine on sadu kordi nauditavam kui hommikust õhtuni ühe ja sama liigutuse või lause kordamine. Muidugi, eks koolieluski ole teatud rutiinsust, mis vahetevahel kohutavalt närvidele käib, kuid pidev enesearendus on seda väärt. Õeldakse, et kooli lõpuaastad on su elu kõige targemad. Edasi tuleb spetsialiseerumine enda erialale, kus tihtipeale tuleb taaskord täiesti algusest alustada. Ja kui sa seal kunagi tippu peaksid jõudma, oled ammu juba mõistnud, et tegelikult ei tea sa ikka mitte midagi. Vähemalt nii rääkis mulle vanaisa. Ehk siis nautige hetke, kui olete veel enda arust targad ja õnnelikud. Et seda kole pikka ja laialivalguvat juttu kokku võtta, tahaksin ma lihtsalt soovida järjekindlust ning jaksu ja, mis kõige tähtsam, oskust nautida.

P.S. Ka meie koolileht hakkab vaikselt teismee lõpu poole jõudma: 13. novembril sai Reaali Poiss 17-aastaseks!

Päikest!
Kaisa

“Ma hakkasin eile mõtlema.”

Kuulsin sama lauset nädalavahetuse jooksul korduvalt. Seda analüüsides kõlab see kuidagi väga absurdelt. Mis mõttes hakkasid eile mõtlema, sa mõtled ju kogu aeg! Aga millal sa viimati mõtlesid? Millal sa viimati mõtlesid sellele, et kellelgi kusagil siin maailmas on täna tema parim päev. Miks minul ei ole täna minu elu parim päev? Ja siis sa hakkad mõtlema sellele, mis sind takistab. Nii palju küsimusi, aga vastused nagu puuduksid. Lihtne vastus oleks, et elu ei alga homme. Siinkohal võivad vist küll kõik midagi endaga seostuvat leida: homme alustan tingimata trenniga, homme võtan raudselt kitarriga kätte ja hakkasin tinistama või homme, ma luban, panen ajalootunnis tähele. Kui sa midagi tahad, kui sa seda tõesti tahad, siis alusta kohe. Sa võid kõike saavutada, aga elu ei alga homme, vaid see käib nüüd ja praegu.

Oeh, eks meil kõigil on oma mõtted ja unistused, aga taaskord meenutan, et praegu peame käima koolis. Aga kui me juba koolis käime, miks mitte võtta sellest maksimumi? Ja kui me tahame saavutada milleski parima tulemuse, siis loomulikult peab meil olema seda tehes hea ja mõnus tunne. Seega tuletan teile korra meelde ühe lause, mida enamik oma kooli elu jooksul kindlasti kuulnud on, aga kõiki asju võib aeg-ajalt meelde tuletada: “Käitu koolis, nagu käituksid kodus!”. See järgneb lausetele nagu “Kodus sa ju ei jäta prahti pingi vahele!” ja “Kodus sa ju ei pane maitset kaotanud nätsu laua alla!” jne. Lihtne tõde ja kõik nagu teaksid seda, aga siiski on meie koolis viimasel ajal üles kerkinud just see probleem. Võib-olla on mõnel reeglite rikkujal sisimas väike filosoof, kes mõtleb sarnaselt küsimusele “If a tree falls in a forest and no one is around to hear it, does it make a sound?” üle. Seda kuulsat filosoofilist küsimust võiks ka nende n-ö reeglite rikkujate käest küsida. “Kui sa paned nätsu laua alla ja keegi sellest teada ei saa, kas sa käitud valesti?” Jah, muidugi võite te sellest puhtana välja tulla, aga selles pole asja iva. See peaks olema sinu enda põhimõte: hoida kooli puhta ja mõnusana. Seepärast ei hakka ma ka meelde tuletama, et söögi-joogiga ei tohi lahkuda 0-korruselt, mida arvatavasti tehtaks niikuinii. Ma lihtsalt loodan, et te ei jäta endast maha rämpaseid jälgi. Keskenduge ikka heade jälgede jätmisele!

HENDRIK VELLAMA, 12.A

Pehmotõrje

Nendele, kes ei taha, ei viitsi või ei oska maailmas toimuvaga ennast kursis hoida: räägin sel kuul aset leidnud skandaalist Sirbi toimetuses ja teemast, mida see minu jaoks kehastab.

Cojones. Kaur Kenderil on neid.

Tuleb mees, lööb tanksaabastega ukse maha, reastab õrnahingelised luuletajad seina äärde ja hukkab kõik, kelle nägu talle ei meeldi. Nietzsche supermees on sündinud. Ta on mõire üle vigisemiste; ta on väärastunud Sparta soost imik, kes elab kukkumise üle ja seisab, jah, seisab, võidukalt endast nõrgemate saatusekaaslaste laipade kuhjal. Tahe kehastunud inimeseks.

Kõlab hirmuäratavalt, eks? Seda ta on niinimetatud humanistidele, tegelastele, kes arvavad, et vorm on tähtsam kui sisu. Inimestele, kes leiavad, et kui argument sisaldab rünnakuid isikule, vulgaarseid väljendeid või ei ole piisavalt peenetundeline, siis ei ole see enam argument. (Lihtsam on ju osutada kehtestatud etiketile ja seda täieõiguslikult eirata kui hakata vastuargumenti välja mõtlema.) Ilmselgelt oleks ju parem, nii-öelda tsiviliseeritum, kui me ääri-veeri, ette ja taha vabandades nihutaks probleemid mujale, mitte ei laamendaks ega lõhuks neid. Sest inimestel pole enam intelligentsi, mida solvata, vaid on kõigest egod, mida riivata.

Sõdu ei võideta sõnadega ja eesmäärke ei saavutata palumisega. Saab see, kes võtab. Ja seda tegi Kaur - mees, kellel pole süükompleksi. Eks selle peale, tõepoolest, sõidab välja viisakusratsavägi, kes tuleb otsusevõimelisuse turbulentsetes maailmas ebalevuse stabiilset miasmat levitama ja kiiresammulist kurjategijat karistama. Selge on aga see, et juhtugu mis tahes, Kaur on juba võitnud, sest kogu see piltlik kannikaõhetus, mis vastase silmis näha on, on iseenesest orden kangelase rinnus.

Selle kupatuse võtavad kokku read minu laulupeo lemmiklaulust:

Kui sina usud hundijuttu,
kardad koerte klähvimisi,
kuulad sakste sajatusi,
kannupoiste kaebamisi,
saamameeste salvamisi,
madalate manitsusi,
sõgedate sõitlemisi,
siis ei saa sa midagi.

JOONAS PÖDER, 12. C

Üritused:

- 16.12 jõulupidu 5. ja 6. klass
- 16.12 korvpalli show 5. - 12. klass
- 17.12 sõudeergomeetrite võistlus 5. - 12. klass
- 17.12 jõulupidu väike maja
- 17.12 jõulupidu 7. - 9. klass
- 18.12 jõululaat väike maja
- 18.12 jõulupidu gümnaasium
- 19.12 Reaalkooli jõulukontsert Estonias kogu kool
- 20.12 jõuluhommik Jaani kirikus 5.-12. klass

Detsembrikuu sünnipäevad:

- 01.12 Erkki Otsman
- 02.12 Reet Libe
- 03.12 Mai Gross
- 09.12 Kätlin Hein
- 09.12 Andrus Kangro
- 11.12 Mart Kuurme
- 15.12 Kai Anier
- 23.12 Kaie Saar
- 23.12 Marge Oopkaup

Veel üks uus inglise keele õpetaja

Anna Kivisild töötab Tallinna Reaalkoolis esimest aastat inglise keele õpetajana. Ta annab tunde kuuendale, seitsmendale ja kümnendale klassile.

Kui pikalt olete Te õpetaja olnud?

See on mu kolmas aasta. Varem olen ma töötanud kaks aastat Tapa Gümnaasiumis õpetajana. Seal andsin ma tunde samadele klassidele, kellele ma praegugi annan: kuues, seitsmes ja kümnes klass.

Miks otsustasite Te just õpetajaks hakata?

Ma kuidagi sattusin õpetajaks. Ma õppisin inglise keelt Tallinna Ülikoolis ja lõpetasin ära bakalaureusega, aga ma ei teadnud, mida oma eluga edasi teha. Ma ei tahtnud kohe edasi õppima minna. Mu ema on samuti inglise keele õpetaja Tapal ning juhtus nii, et ma läksin teda kooli asendama ja jäingi kaheks aastaks sellise väikse koorimusega tööle – veidi alla poole koha. Seda tehes aga avastasin, et see meeldib mulle.

Kirjeldage oma lemmikõpilast/-klassi.

Mulle ei meeldi passiivsed õpilased. Meeldivamad on sellised aktiivsed ja jutukad, kes on koostööaltid, aga samas on võimelised ka rahulikult individuaalselt ülesandeid täitma. Kui on sellised tukunuiad või väga paid õpilased klassis, siis ei sünni midagi väga põnevat tunnis. See-eest ma tunnen, et anda tunde nii põhikoolis kui gümnaasiumis, hästi täiendavad üksteist. Gümnaasiumitundides ei pea nii väga tegelema distsipliiniküsimustega ning saab rohkem anda oma ainet, aga samas põhikooliõpilased on tohutult energilised. Päris väikestele ma tunde andnud ei ole, kuigi ma olen asendanud vist igas klassis. Mulle meeldivad nii põhikooli- kui gümnaasiumiklassid, kuid päris algklassides ma ei tahaks anda, ma ei jaksaks vist nii palju laulda ja tantsida, kui neile ilmselt meeldiks.

Kus Te inglise keele praktikat olete saanud?

Inglismaal ma elanud ei ole, elasin hoopis Prantsusmaal. Aga mul oli juba keskkooli ajal kanadalasest õpetaja kaks aastat ja mu koolis olid rahukorpuslased, kui ma veel noorem õpilane olin. Ka siin Eestis on suhteliselt palju kokkupuudet olnud igasuguste välismaalastega, kellele on mõnel üritusel olnud vaja teha nn sosintõlget. Ma polegi saanud mingisugusest kindlast allikast praktikat, aga seda on ikka olnud.

Millega seoses Te Prantsusmaal elasite?

Seal ma tegin vabatahtlikku tööd lastekodu lastega. Kui ma Tapal esimese aasta ära õpetasin, siis ma läksin õppima hoopis kirjalikku tõlget, sest tõlkimine meeldib mulle ka ning kuigi ma olin juba ära tundnud, et õpetamine mulle sobib ja meeldib. Kui ma selle eelmisel kevadel ära lõpetasin ja kuna mul õpingute jooksul kuidagi ei tekkinud seda võimalust minna välismaale näiteks Erasmusega või võtta aasta akadeemilist (erinevatel põhjustel, nt õppekava muudatustega seoses oli mulle endale kasulikum lõpetada nominaalajaga ning mitte hakata tegema mingeid aineid juurde), siis ma mõtlesin, et nüüd on see õige aeg. Kui ma oleks otsinud kohe peale lõpetamist mingi kindla töö, siis ma ei olekski jõudnud välismaale. Mul oli see võimalus ja tahtmine minna ning ma ei soovinudki minna mõnda ingliskeelsesse riiki. Ma just mõtlesin, et õpiks keeli veel juurde. Lisaks keele koha pealt on inglise keeles ju tohutult prantsuskeelseid võõrsõnu lihtsalt tulenevalt Inglismaa ajaloost ning see arendas ka mu inglise keele taju ja oskust.

Milliseid huvialasid on Teil väljaspool kooli?

Muusika. Ma käisin muusikakoolis, õppisin klaverit. Hetkel ma aktiivselt ei musitseeri, aga olen laulnud koorides, ansamblites. Ülikooli ajal käisin näiteks Tallinna Ülikooli Kammerkooris, millega käisime palju koorireisidel. Selline koostegemine on ka üks asi, mis mulle väga meeldib. Võib-olla on see sama nagu tunnis – selleks, et kõik õnnestuks ja ka tulemuseks oleks hea tunne, peaksid selle jaoks kõik pingutama. Kooris on samamoodi: dirigent peab olema hea (jube vastik on laulda, kui on ebamäärane dirigent või koorijuht) ja kõik häälerühmad peavad ka hea tulemuse jaoks pingutama, aga see-eest tuleb see siis väga hästi välja ning see tunne on väga kihvt.

Kelleks Te lapsena saada soovisite?

Mingil hetkel käis see õpetajaks olemise idee vist läbi küll, kuna mu ema on õpetaja ja pedagooge ning professoreid on meil veel suguvõsas, aga keskkooli lõpus ma küll ei tahtnud õpetajaks saada, siis olid mingid muud tuuled.

On see Teie ettekujutusest erinev olla õpetaja?

Pigem mitte. Selleks ajaks, kui ma Reaalkooli kandideerisin, teadsin juba päris täpselt, milline see töö on: mul oli juba kaks aastat kogemust. Aga seda, mis iga tund klassis juhtub, sa iialgi ette ei tea. Selles mõttes on see töö piisavalt vaheldust pakkuv.

Mida soovitaksite ühele õnnetule ja stressis õpilasele, kes enam ei jaksa kuidagi õppida?

Ma saan aru, et te olete tegelikult tohutult ülekoormatud ning ma ise aitan sellele kaasa, aga üldiselt tuleb ikkagi vastu pidada. Ma soovitaks võtta ka puhkust. Leia mingi päev nädalas, kus sa teed sporti või mingit muud tegevust, mille käigus sa puhkad. Muidu aga pea vastu ja pinguta, sest see kõik on seda väärt. Sul tekib harjumus pingutada, kui sa tead, et tulemused sõltuvad ikkagi sellest, mis sa sinna sisse ise paned. See on kogu eluks väga vajalik.

JOHANNA VIIK, 10. C

Uurimistöö jääknähud ehk nädalane kogemus noorte teadlaste keskel Euroopa südames

Mäletate veel eelmise aasta uurimistöö orjust? Enne veel, kui kooliprogrammis ettenähtud protsess lõpule jõudis, olid minul ja veel paljudel teistel tööd valmis ja Tartus käidud. Testosteroonist üleküllastunud kevadises heade tudengimõtete linnas oma töid kaitstes õnnestus Mari Liis Pedakul, Kristiin Resikul ja minul jätta Eesti Teadusagentuuri tunnustatud žüriile endist ja oma töödest piisavalt adekvaatne mulje ning meid premeeriti võimalusega esindada meie kullakallist Eesti Vabariiki kaugel-kaugel Tšehhimaal.

Kohe kooliaasta alguses saimegi selle fantastilise kogemuse osaliseks – meie ees avanesid kaunid Praha lossid, kirikud ja sillad. Kohtusime mitmete huvitavate inimestega maailma igast nurgast. Kõik maksti kinni Euroopa Liidu ja Eesti Vabariigi poolt ning isegi see, mille eest ei makstud (nagu hilisõhtune meelelahutus), oli Tšehhis suhteliselt soodsa hinnaga. Poputati meid ikka korralikult: viiekäigulised õhtusöögid, akrobaadid, tuletantsijad, köielronijad, presidendid ja (pea)ministrid ees ja taga.

Magada sain pehmete linade vahel neljatärnihotellis, toakaaslaseks “JunSu, from South-Korea”, kellele väga meeldis hommikul kella kuue ajal end pooleteiseks tunniks vannituppa lukustada, olles ennast (ja tahes tahtmata ka mind) eelnevalt Korea megahiti „Gangnam Style“ abil üles äratanud.

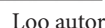
Seltskond oli fantastiline: noored, haritud inimesed kõikjalt maailmast oskasid nii töötada kui lõbutseda. Kes teab, äkki kohtun mõnega neist kunagi tulevikus uuesti. Igatahes avardas konkurss olulisel määral mu maailmapilti ning loodetavasti arendas ka mu inglise keele oskust, tänu millele jääb võib-olla minu panus Reaalkooli keskmise eksamitulemuse allatõmbamisse veidi väiksemaks.

Kuid jah... üks tööd tuli ka teha. Lisaks konkursile eelnenud enam kui 200-tunnisele istuvale tööle arvuti-ekraani taga pidin keset päikesepaistelist päeva ülimalt atraktiivses linnas kusagil telgilaadses hoones passima ning 16 tundi oma projekti presenteerima. Minu „uus kodu“ oli tervelt kahe ruutmeetri suurune, sisaldas ühte lauda, ühte tooli, ning nelja värvikirevat seinatapeedipaneeli. Kuid igav ei hakanud – külalisi käis mul tõenäoliselt rohkem kui oli elamislubade skandaalist tuntud IRL-i Kooli tänava majas elanikke.

Mind pani korduvalt imestama, kuidas küll meie õpetajad suudavad ühte ja sama juttu mitu korda päevas mitmele klassile rääkida. Ja seda veel nõnda väikese kopika eest. Minul oli sedasama tehes silme ees ikka 7000 euro suurune peaauhind, kuid konkurendid olid äärmiselt tugevad – maailma parimad noored teadlased ikkagi – ja tõepoolest, nii mõnelgi projektil oli tõsine potentsiaal maailma paremaks muuta.

Vee- ja tulemõll konkursi avatseremoonial

MARTIN TALVIK, 12.B

[illegible]

7

Kõik peavad kuskilt alustama

Riigi juhtimine on tähtis teema igal pool. Kõiki Reaalkooli õpilasi utsitatakse valima minema. Lisaks kõigile nendele, kes käisid valimas, oli sel aastal abiturient Alina Roštšinskaja ise kandidaat kohalike omavalitsuste valimistel.

Kust tuli mõte osaleda selleaastastel kohalike omavalitsuste valimistel?

Sellele on päris keeruline vastata, ma isegi ei oska öelda, kust täpselt. Ilmselt see oli sümbioos minu enda ambitsioonidest, noortekogust ning soovist midagi ära teha. Olen kolmandat aastat reforminoorte liige ning see tundus olevat hea väljakutse mulle endale. Leidsin, et see oleks suurepärane võimalus oma kogemustepagasi täiendamiseks.

Mis olid Sinu ootused tulemuste suhtes?

Ütlen ausalt: ma ei seadnud endale mingeid ootusi. Oleks see siis 2 häält või 12, rõõmu tunneksin igast tulemusest. Pigem nägin selles väljakutset enda mugavustsoonist välja astumiseks ning head võimalust olla ise valimistralli sees, nähes kogu protsessi seestpoolt. Samuti tundus see omamoodi hüppeplatvormina - kõik peavad kusagilt alustama. Ka Pentus ei saanud oma esimestel valimistel sadu hääli. Kõik tuleb omal ajal, kodus diivanil lõhutades ei muutu aga midagi. Seega kusagilt pidin ju alustama.

[HTTP://WWW.REFORM.EE/KANDIDAAT/ALINA-ROSTSINSKAJA](http://www.reform.ee/kandidaat/alina-rostsinskaja)

Missugune oli Sinu valimiskampaania?

Oma kampaaniat mul endal peaaegu polnud. Selleks oli mitu head põhjust: nimelt juba suve alguses sain erakonnalt pakumise olla Lasnamäe linnaosa ürituste korraldaja, mis võttis lõviosa minu ajast, sama suure osa võttis ka linnapeakandidaadi abiliseks olemine. Kõik see kärpis tohutult aega enda jaoks. See-eest sain korraldada kampaaniaüritusi teistele kandidaatidele Lasnamäel, kuid oma kampaania osas sai proovitud nii ükselt-uksele kampaaniat (muideks kommikorvi hoidjaks oli mul Valdo (Randpere - toim.) ise!) kui ka erinevaid tänavakampaania vorme. Seega proovisin kõigest natuke.

Kas kavatsed ka edaspidi kandideerida kohalike omavalitsuste valimistel?

Antud hetkel on keeruline öelda, mida tulevik toob. Kuid selline plaan oli küll. Seekord sain oma vit-sad kätte, õppisin palju ning kindlasti omandasin kogemusi, järgmine kord saan juba neid enda kasuks pöörata. Vigadest õpitakse, seega usun, et kui kandideerin, siis saan ka tunduvalt parema tulemuse - mitte et seekordne tulemus halb oleks, lihtsalt arenemine on loomulik protsess.

Mida ütleksid teistele reaalkatele, kes mõtlevad tulevikus kandideerida?

Kõige tähtsam on teha endale selgeks, mida ootad, mida loodad ja miks tahad kandideerida. Põhjuseid võib olla palju ja erinevaid, kindlasti ei tasu teha kiireid liigutusi ning kandideerida vaid emotsioonide ajel või teiste pealepressimisel. O häälega ei soovi meist keegi jääda, paraku näitavad valimistulemused, et ka selliseid kandidaate on küllaga. Kui soov aga tuleb tõesti hingest, siis anna tuld! Kuid kindlasti peab arvestama, et hea tulemuse saavutamiseks tuleb teha tööd 24/7 ning seda 2-3 kuud järjest, seega võid valimisperioodiks oma eraelu unustada.

MARIA MALK, 12. C

Kas teadsid, et...

Tundub, nagu oleksid Reaalkooli ajalooõpetajad õpilastele meie kooli kohta käivad faktid selgeks õpetanud, kuid tegelikkuses on meie eest paljusid asju varjatud.

“Kas teadsid, et...?” toob välja faktid, mida enamik meist pole kunagi kuulnud.

Kas teadsid, et...

...Reaalkoolis on olnud lisaks praegustele IT, tehnoloogia, majanduse ja saksa/prantsuse keele suundadele ka vene ärikeeled ja arhitektuuri suunad?

...koolis on saun?

...Muusa Nõlvak oli kunagi trollijuht?

...Erkki Otsman on šansoonilaulja?

...aastatel 1995-1998 oli koolis direktoriks Mart Kuurme, kes on praegu vabatahtlik Põhja-Ghanas? Loe tema blogi siit: <http://vabatahtlikunagaanas.blogspot.com/>

...Reaali üldvõitit kutsutakse rahvakeeli jäneseks?

...Reaalil on oma teadusharu realica, mis on teadus Reaalkooli ajaloost?

...direktori ja Ene Saare kabinetis olev tammeparkett on originaal, mis pärineb kooli ehitamise ajast?

...Villu Raja mängis nooruses klarnetit?

...Andres Talts kasvatab kodus kasse ja orhideesid?

...Heli Roos ja Toomas Reimann olid kunagi tantsupartnerid?

...väikese maja all oli kunagi lasketiir?

...Gunnar Polma peab hobuseid, šoti mägiveiseid ja lambaid?

JEVGENIJA MARTÕNOVA,

11.B

KÕIK REAALIKAD, KES FAKTE KOGUSID

Päeval ajakirjanik, öösel tulnukas

Tabiverre polnud raske saada. Aga kottpimedas, umbes poole kuue ajal kool ka veel üles leida osutus oodatust keerukamaks.

Reede pärastlõunal alustas meie, reaalkate, neljane sõsarkond rongisõitu Noorte Meediaklubi korraldatud koolimeediaaagrisse, mis on toimunud igal sügisel 2000. aastast saadik, et õppida paremini tundma ajakirjan-
dust ja kaasa lüüa laagritele valmimises.

Koolihooneni jõudsimel kõik, hoolimata sellest, et pooled meist kohaliku nooruki punasesse Mazdasse ronisid, kui enam edasi ei osanud liikuda. Ära eksida oli kerge ka koolimajas endas, kus enne õigesse kohta jõudmist tuli mõned korrad valesti minna.

Kohale oli tulnud palju aktiivseid ja teotahtelisi noori Eestimaa eri nurkadest. Midagi toimus kogu aeg: mängiti Maffiat, tehti intervjuusid, välgutati kaameraga ja tantsiti ringis. Korraldajad nii harisid meid kui ka andsid ülesandeid: kehastuda tulnukateks või mõelda välja luuletusi sõõrikutest ja kosmoserakettidest.

Kui päeval tehti asjalikke asju nagu lugude otsimine, kirjutamine ja tukastamine, siis öösel hakkasid pihta võistlused ja lõbusad mängud. Kes tahtis, musitseeris klaveril või laulis karaoket hommikutundideni välja.

Oli kuidagi eriline tunne näha kvaliteetset laagritele, mis valmis sedavõrd lühikese ajaga, ja imetleda juhenda-
dajat, kes oli veetnud terve öö seda küljendades. Elamusterohke laagriaeg jõudis lõpule äärmiselt kiiresti, aga sealt saadud hindamatud kogemused ja emotsioonid ei kao, vaid innustavad edasi tegutsema.

(Meediaaagris käisid Kaisa Laur, Jevgenija Martõnova, Kertu Jõeste ja Inna Hallik.)

INNA HALLIK, 11.B

Märgipeoluule

Pähe müts ja sõrmus sõrme,
käsi pista naabri põue.
Riidest krae siis lõhesta
ja märginõel seal kinnita.

Selja taga aastaid kolm.
Paisunud on ajukoor.
Sõrmus juba ammu sõrmes,
varsti märkki tilpneb küljes.

Lõpumärk nii siivutu,
chillib rinnas, tiivutu.
Tiivad läksid seiklema,
šampusesse ujuma.

Ja tänu Andrus Kangrole
on kõigil hästi teada see,
et hõbe, see ei korrodeeru
ja mina võtan suure sõõmu.

Kui suvel päike kõrvetab
ja aju tahab kärsata.
Siis ole täitsa mureta,
võid mütsi pähe suruda.

Kui pudel vaja avada
on pargipingil kiiruga.
Siis võta sõrmus, tee üks nõks
ja kork see juba teebki krõks.

Kuid mida teha märgiga?
Miks peaks ta rinnas rippuma?
Küll selle välja uurime,
kuid esmalt peekrist rüüpame!

Aastaid juba läinud kaks.
Kas on veel terve minu maks?
Magada me saame vähe,
sest venku sõnad ei jää pähe.
Esseesid aina kirjuta
ja integraale arvuta.

Kuid varsti seljataga see,
loetud kuud on jäänud veel.
Siis hõbenõela torkan rinda
ja astun koolist laia ilma.

MARTIN TALVIK, 12.B

Jõhvikakompott

Nägemus, mis tabas mind jõhvikakompoti keetmise ajal ja mille eest ma hoiatan kõiki, kellel on plaanis keeta mõnd kompotti, keedist või moosi.

Jõhvikakompoti sisse käib:
jõhvikaid üks suurem hulk, kaneelist
pulk...
Kui valmis saan, kas maitseb hea?
Või oma oskust lihvima veel pean?

Jõhvikakompoti sisse käib,
on teel üks sajajalgne putukas,
kes parimates aastates ja üleliia jutukas.
Ta otsib endal elamist:
kompott - see tundub parim vist.

Jõhvikakompoti sisu näib
hallikas ja rohekas,
sest putuka hea sõber seen,
kes tähtsust täis ja liigselt peen,
end sinna sisse kohe seadis -
nüüd hallitus sai purgi peale.

Jõhvikakompoti käsi käib
nüüdsest peale halvasti.
Tal hirm on tuleviku ees
ja meel on must.
Ta otsib väljapääsuks ust.

Ptui! See oli vaid üks meelepett!
Nüüd lisan suhkrut, veidi vett
ja pühin hirmumõtted peast:
kompott - see tuleb imehea!

LIIS SIMMUL, 12. C

Söögihimulistele reaalikatele

Iga reaalikas teab, et ränk ajutöö nõuab korralikku kütust. Kui päeval hoolitsevad selle raske ülesande eest kõikvõimsad koolisöökla ja puhvet, siis pärastlõunal tuleb nii mõnelgi otsida kõhutäit linna pealt. Kõige odavam on muidugi süüa kodus või osta kusagilt valmistoitu, kuid alati pole see võimalik. Seetõttu viisime läbi veebi-küsitluse, et teada saada meie lugejate seas heaks kiidetud söögikohti. Kuna rahakotid pole põhjatud, aetasime põhirõhu soodsusele.

Näljastele õpilastele

Eat - Legendaarne pelmeenikohvik, kus on käinud vast iga reaalikas. Põhiliseks söögiks on pelmeenid, mida on kolme sorti: lihaga, kartuliga ja spinatimaitselisi. 100 grammi maksab 65 senti. Väike-Karja 3/ Sauna 2, <http://eat.ee>

The Living Room - Väga lähedal, suhteliselt soodsate hindade ja hubase olekuga. Pärnu mnt 9, <https://www.facebook.com/thelivingroomstudentcafe>

Harry kohvik - Peitunud Estonia puistee ühele keldrikorrusele. Praad ja salat 3,60. Plusspunktid selle eest, et vesi ja leib on hinna sees. Estonia pst 1/3, <http://www.kohvikharry.ee/>

Pai pagari Kaarli kohvik - Taaskord üks kangialune. Töenäoliselt soodsaim kohv linnas: tassi saab kätte ühe euroga. Kaarli pst 3, <http://paipagar.ee/kohvikud/kohvik-kaarli/>

TTÜ majandus- ja sotsiaalteaduste maja söökla ning raamatukogu kohvik - Kõhu saab täis umbes 3,5 euroga. Akadeemia tee 3, X õppehoone või Akadeemia tee 1/Ehitajate tee 7

Balti jaamas müüdavad pirukad - Väärivad pirukate nime. Saladuskatte all võib öelda, et eriti hinnatud on need GAG-i õpilaste seas (loodame, et reaalikad nüüd sealt suure kaarega mööda ei käi).

Lõunapakkumised

Karja Kelder - Soodsaim päevapraad - 2,8 eurot! Tähelepanu, asub vanalinnas! Väike-Karja 1, <http://www.karjakelder.edicypages.com/soogid>

Tommi grill - Asub täiesti kesklinnas. Päevapraad 2,8/3,6 eurot. Metroplaza, Viru väljak 2 ja Tatari 64, <http://www.tommigrill.ee/>

Sõõrikukohvik - Märksõnaks on nostalgia. Lisaks rasvas küpsetatud sõõrikutele on võimalik süüa mitmesuguseid päevapraade. Kentmanni 21 või Jaama 12, <http://www.soorikukohvik.ee>

Cubanita Live Cafe - Nimi viitab elavale muusikale. Päevapakkumised alla 4 euro. Foorum, Narva mnt 5, <http://www.cubanita.ee/louna/>

Pubid ja korralikud kõhutäied

Mauruse publi - Veidi soolasema hinnaga, kuid vajab siiski äramärkimist, eriti tänu oma suurepärastele burgeritele, raamaturiilulitele ja võimalusele kohata seal meie õpetajaid. Estonia pst 8, <http://www.maurus.ee/>

St. Patrick's - Vanema generatsiooni reaalkate klassika, koht, kus lihtsalt ollakse ja veedetakse hästi aega. Suur-Karja 8 ja Narva mnt 5, <http://www.patricks.ee/>

Vesivärava grill - Mitte küll päris publi, kuid väärt koht siiski. Pakutakse mitmesuguseid burgereid, mis on tõelised eined ning palju maitsevamad kiirtoidurestoranides pakutavatest. Vesivärava 42, <https://www.facebook.com/VesivaravaGrill>, <http://www.vesivarava.ee/>

Mack Bar-B-Que - Hea abimees siis, kui on vaja palju ja head liha. Kogused on ameerikalikult hiiglaslikud. Valge maja, Tartu mnt 63, <http://www.americanfood.ee>

Neile, kes boheemlasi, hipstereid ja krõbedamaid hindu ei karda

Boheem kohvik Kalamajas - Tuntud oma suurte pannkookide poolest. Kopli 18, <http://www.boheem.ee/>

F-hoone - Omapäraste ja rikkalike maitsetega. Telliskivi 60a

Kohvik Must Puudel - Vaiko Epliku boheemlaspesa. Pakutakse ka päevapraade! Müürivahe 20

KAISA LAUR, 11.C**Sidruniküpsised**

[HTTP://FIELDISOFCAKE.COM/LEMON-OLIVE-OIL-COOKIES-MADE-WITH-NUDO-OLIVE-OIL/](http://fieldsofcake.com/lemon-olive-oil-cookies-made-with-nudo-olive-oil/)

Vaja läheb:

110 g toasooja võid
1,5 dl suhkrut
1 tl vanillisuhkrut
soola
1 muna
1 sidruni (üsna suure) koor, riivitult
poole sidruni mahl
3 sl kohupiima
3-3,5 dl jahu
1 tl küpsetuspulbrit
150 g valget šokolaadi, hakitult

Vahusta toasoe või suhkrutega, lisa sool ja klopi hulka üks toasoe muna. Lisa ühe sidruni peenelt riivitult koor, lõika siis sidrun pooleks ja pressi segusse ka poole sidruni mahl. Lisa 3 supilusikatäit kohupiima ning siis eelnevalt omavahel segatud jahu ja küpsetuspulber, sega segu ühtlaseks. Viimasena lisa šokolaaditükid - teine variant oleks küpsised pealt sulašokolaadiga katta. Vormi tainast vorst, mässi see toidukillesse ja pane tunniks ajaks tavalisse külmkappi või 15 minutiks sügavkülma. Kui tainas on tahkunud, lõika see 0,5-1 cm viiludeks, lao küpsetuspaberiga kaetud ahjuplaadile ja küpseta 180-kraadises ahjus 10-15 minutit, olenevalt küpsiste suuruselt.

VIV MARLEEN TAMME, 10.A

Kodused piparkoogid

Taigen:

1,5 kg jahu
1 kg suhkrut
0,5 kg margariini
5 muna
1 tl soodat (triiki)
45 g piparkoogimaitseainet (nt Santa Maria)

Pane 0,25 kg suhkrut suuremat sorti patta sulama ja sulata nõrgal kuumusel seni, kuni on muutunud keskmiselt pruuniks ja mullitab. Põhjakõrbemise vältimiseks sega pidevalt. Lisa aeglaselt 0,25 l keeva vett. Hoia pajakaant kilbina enda ja paja vahel, et vältida ohtlikku kuuma auru. Sulata sisse ülejäänud suhkur ja tükeldatud margariin, lisa maitseaine. Sega hoolikalt, et ei jääks tükke. Lase segul jahtuda. Lisa lahtiklopitud munad. Lisa eelnevalt soodaga segatud jahu jaokaupa suhkrumargariini-munasegule. Taigen peab saama tugev, viimast jahu on raske sisse segada.

Säilita taigenat külmkapis plastkarbis või kilekotis. Enne piparkookide tegemist lase taigal seista vähemalt kaks nädalat. Taigen säilib kaua, seda ei pea korraga ära kasutama. Ka lihavõtete ajal on taigen veel kasutuskõlblik :)

Glasuur kaunistuseks:

2 munavalget
1,3 klaasi (u 400 ml) tuhksuhkrut
äädikat, sidrunimahla või sidrunhapet

Vahusta munavalged tugevaks vahuks. Lisa pidevalt segades tuhksuhkur. Lõpuks lisa omal valikul maitse järgi natuke äädikat, sidrunimahla või sidrunhapet (sidrunhappega saab kõige parem). Lisa algul vähem, siis maitse ja vajadusel pane juurde. Värvilise glasuuuri saamiseks võib lisada peedi-, mustsõstra- või muud tugeva värviga mahla. Nende puudumisel võib kasutada toiduvärvi.

Pane glasuur aukudeta ristkülikukujulisse (ilma voltideta) kilekotti. Lõika nurka väike auk (tee algul väiksem, hiljem võib vajadusel suuremaks lõigata).

[HTTP://THEPUREPANTRY.COM/2011/11/TWELVE-DAYS-OF-CHRISTMAS-COOKIES-DAY-4/](http://thepurepantry.com/2011/11/twelve-days-of-christmas-cookies-day-4/)

EVA MÖTSHÄRG, 12. A

Britten 100

2013. aasta on tuntud suurte heliloojate juubeliaastana: 60. juubel oli meie oma Rein Rannapil, ühtlasi möödus 200 aastat maailmakuulsate Verdi ja Wagneri sünnist. Novembri lõpus tähistas maailm veel inglise helilooja Benjamin Britteni 100. sünniaastapäeva.

Benjamin Britten oli briti klassikalise muusika suurimaid mõjutajaid 20. sajandil, luues mitmeid vokaalteoseid, oopereid, kammermuusikateoseid ja orkestripalu. Terve käesoleva aasta jooksul on Britteni muusikat esitatud erinevates paikades üle terve maailma.

“Benjamin Britten 100” raames annab tütarlastekoor Ellerhein kontserdid 8. detsembril kell 17 Tallinna Jaani kirikus ja 13. detsembril kell 19 Tartu Jaani kirikus. Koori dirigent on Ingrid Kõrvits, harfil Liis Viira ja orelil saadab Ulla Krigul. Kavas on Britteni “Missa brevis” ja “A Ceremony of Carols”.

Piletid müügil Piletilevis hindadega 12 €/9 €.

Rohkem infot Benjamin Brittenist ja lõppevast juubeliaastast: <http://www.britten100.org>

KERTU SÜLD, 10. C

Tuluõhtu

Neljapäeval, 7. novembril toimus Reaalkooli aulas põhikooli korraldatud tuluõhtu. Idee sai alguse ühel vihmasel pärastlõunal Väikese maja räästa alla varjudes, kui klassiõde Katariina Päts mainis tol ajal veel külaltilki algjärgus mõtet korraldada tuluõhtu. Sealt hakkas lumepall veerema ning varsti oligi juba aeg reaalselt tegutsema hakata.

Direktsiooni ette minnes oli närv sees, sest sel ajal ei olnud veel keegi kindel, kas ja kuidas idee vastu võetakse või kas see üritus üldse toimubki. Meie väikeseks üllatuseks võeti idee väga soojalt vastu ning sellele järgnes juba pidev korraldamine ja ülesannete jagamine.

Kiiremini, kui märgatagi jõudsime, oli tähtis õhtu käes ja kella vaadates taipasime, et üritus algab juba tunni pärast. Tarvis oli kõik üle vaadata ning see, mis korras veel ei olnud, korda teha. Pool tundi enne kontserti olid kõik toolid saalis laiali kantud, lauad koridorides maitsvate küpsetiste all lookas, kaunid käsitööehited letile seatud ning ka endale peeglis kiire pilk heidetud. Saabusid külalised.

Kontserdile esinema kutsusime Kooristuudio, ansambleid, soliste, ning meie eriliseks sooviks oli rõõmustada külalisi õpetaja Toomas Reimanni akordionimänguga. Kontsert möödus nagu silmapilk ning kui kõlasid tänusõnad ja viimane aplaus, sai kergendatult välja hingata ning öelda: „Ära tegime!”

Suur aitäh kõigile, kes üritusest osa võtsid ning seda korraldada aitasid!

KERTU JOHANNA JÕESTE, 9. A

Kas koolis on mõtet käia?

Varitsesime söökla järjekorra juures ning esialgu jälgisime lapsi teatud distantstilt, sest kui eakaaslastegagi ei saa alati jutujärje peale, siis noorematele oma küsimustega peale lendamine näib veelgi keerulisem. Kuid vaprate ja karastunud sõduritena (vabandust, realistidena) võtsime südamed rindu ning asusime missioonile: nabida kinni mõned noore vere ja kerge jalaga reaalikad ning pommitada neid küsimustega. Õpetajate läheduse tõttu katsusime väga karmiks oma ettevõtmisega mitte minna. Küsisime erisuguseid küsimusi kooli kohta ja alustuseks tahtsime teada saada, kuidas on kohanenud koolimeluga esimeses klassis käivad reaalikad.

Lilian: Seda tahtsid vanemad, et ma Reaalkooli läheksin. Enne kooliminekut ootasin head õpetajat. Olen kooliga hästi kohanenud, klassikaaslased on head ja kooliskäimise juures meeldib kõik. Arvan, et käin siin kõik 12 klassi.

Mia: Reaalkooli tahtsin ise tulla. Siin on head õpetajad. Matemaatika meeldib - see on lihtne. Arvan, et mulle meeldiks ka keemia ja füüsika.

Eliise: Mulle meeldib Reaalkoolis, tahtsin ise siia tulla. Olen kooliga juba kohanenud. Mulle meeldib matemaatika ja kunst meeldib ka. Üritused on toredad, meeldis kooli sünnipäev: me laulsime ja sõime kringlit. Ma arvan, et käin siin 12. klassi lõpuni.

Mis on kooliskäimise mõte?

Kõik teadsid, et koolis käiakse selleks, et targaks saada.

Kuid miks on vaja targaks saada?

Hardy: Et hea töö saada.

Laura Grete: Sellepärast, et siis saab suurena hakkama. Koolist saab kirjaoskuse, matemaatilised oskused, muusikalised ja kunstilised oskused. Kõige rohkem läheb ilmselt vaja emakeeleoskust.

Oskar: Aga mulle ei meeldi koolis käia, kuna peab õppima.

Ronja: Siis saab elus hakkama. Koolis õpitakse ära kõik, mida on hiljem vaja.

Adeele: Et rumalaks ei jääks. Mulle meeldib koolis käia, vahel on isegi kurb, kui ei saa minna.

Laura Marie: Muidu ei saa teha seda tööd, mida sa tahad. Näiteks mina tahan saada leiutajaks, seetõttu pean käima koolis.

JEVGENIJA MARTÕNOVA
INNA HALLIK,
11.B

Õpetajate ütlused:

Heli Ahuna: „Meil on Liivi sõja ajast üks film ka...”

Õpilane: „Gladiaator.”

Ahuna: „Pearahamaksu koguti ini-mese iga pea pealt.”

Tairi Tamme-Amjärv: (vaatab põlenud metallpurki „Miski ütleb mulle, et need olid füüsikud. Põletatud õllepurk nimelt.”

Tamme-Amjärv: „...Sebastian!”
Martin: „Ma olen täitsa Martin!”

Tamme-Amjärv: „Ise otsustad, kas poolvend on vend või lemmikloom.”

Tamme-Amjärv: „Las see muumia seal seisab, toon oma kartulid kõrvalruumi hoiule.”

Tamme-Amjärv: „Kallis, ma ei leia mustsõstramoosi üles!”

Õpilane: „Vaata, seal, Tutanhamonist vasakul!”

Tamme-Amjärv: „Kui mehel on tiivad, on ta natuke tõsiseltvõetavam.”

Piret Järvela: „Neljandal detsembril on siis meie kooli laulupidu –matemaatikaolümpiaadi koolivoor.”

Piret Karu: „Miks seal Saudi-Araabias see suremus nii madal on? Rikkad on, ei saa ära surra, peab rahakotti hoidma.”

Kaks pinginaabrit vestlevad.

Karu: „Ta ei vaja tõlget!”

Õpilane: „Ja nje znaju...”

Karu: „Mitte nje znaju, vaid nje panimaju. Järelikult sa vene keelt ka nje panimaješ.”

Karu: „Nonii, nende projektsioonide nimi on “Ma armastan geograafiat”.

Õpilane: „MAAILMAS” käib kahe A-ga.

Aarne Silas: „Eh... Paneme siis A ruutu! (MA2ILMAS).”

Silas: „Alati ei ole nii, nagu paistab. Mõnele vahel paistab, et (mul) pole habet, aga tege-likult on!”

Toomas Reimann: „Mõtlesin, et teeme repressiooniliselt nagu paavsti valimisi: paneme teid ühte ruumi kinni ja enne välja ei saa, kui paavst on valitud.”

Sudoku

6		2				4		9
		1	5		3	2		
	9		6		2		5	
				4				
	1		3		5		7	
		4	8		1	3		
9		3				8		6

© Conceptis Puzzles

06090101266

REAALI POISS Tallinna Reaalkooli ajaleht nr 3 (115) november 2013

PEATOISETUS KÜLJENDUS TOISETUS

Kaisa Laur 130C, Johanna Viik 131C, Karl-Martin Idol 130A

Rahel Tops 130C

Viv Marleen Tamme 131A, Kertu Süld 131C, Pille-Riin Paavo 130B, Jevgenija Martõnova 130B, Inna Hallik 130B, Kertu Johanna Jõeste 132A

TOIM. NÕUANDJA AITÄH

õp. Piret Järvela

Martin Talvik 129B, Hebdrik Vellama 129A, Maria Malk 129C, Joonas Põder 129C, Liis Simmul 129C

KEELETOMETAJA

Eva Mõtshärg 129A

KAANEFOTOD KUJUNDUS

Peeter Kask vil!128C

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 8-16 lk ja on tasuta

rp.real.edu.ee | rp@real.edu.ee